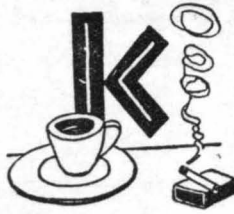

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ "ΑΣΤΕΡΩΝ" ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΓΙΑΤΙ ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΑ ΤΕΣΣΕΡΕΣ ΦΟΡΕΣ

(Μια συγκινητική εξομολόγηση της Γκλόριας Σβάνσον για τους τέσσερις μεγάλους μα άτυχους έρωτες της ζωής της.)

ΑΘΕ φορά που η αμερικανική εφημερίδα θα γράφουν: «Η Γκλόρια Σβάνσον πρόκειται κατ' αϊνάς να πάει διαζύγιο, λένε την αλήθεια. Θα μπορούσε μάλιστα να τη κανείς ότι, εκείνη τη μέρα, μόνο αυτή η είδηση τους είνε αληθινή και άναμφισβήτητη! Γιατί είδα που τὰ λέμε, η εφημερίδα έχουν γράψει κι' ένα σωρό ψευδείς για τους «Αποκρίφους» ερωτάς μου, για τις στερείλες μου περιπέτειες και για την άσχημη ζωή μου, που άν δεν διασκεδάζω κανένα, έμένα τοιλιάχριστο με κόνουν να ξεκαρδιόζομαι από τὰ γέλια!..

«Ε, ναι, λοιπόν: έχω παντρευτή κι' έχω χωρίσει τέσσερες φορές. Τέσσερες ετυχιές; γάμοι. Τέσσερα πολύκωρα διαζύγια. Τέσσερες χαμένες ελπίδες. Πικαντό είνε τὸ λάθος; Αλλά μου; Μά γιατί μόνο δικό μου; Είμαι υπερέφανη στη ζωή κι' όμολογώ δίχως να ντροπιασώ πως δεν έχω διόλου ύπομονή. Ο σωστός της ζωής μου είνε να δω τὸν αληθινό τὸν ετυχιώτη έρωτα. Τὸν βρήκα; Τὰ τέσσερα διαζύγια μου είνε μὰ ζωοκρατητική απάντηση σχετικάς.

Μέ ποιους σιζύγους τώρα θέλω να δω τὸν έρωτα; Θά σὰς τους παρουσιάσω άμείως και θά σὰς εξομολογήθω με ειλικρίνεια τή ζωή που πάρα με τὸν καθένα:

ΟΥΑΛΛΑ Σ ΜΠΗΡΥ, σιζύγος της Γκλόριας Σβάνσον από τις 20 Φεβρουαρίου 1916 μέχρι της 1ης 'Ιουλίου τοῦ 1917.

Αὐτός είνε ὁ πρώτος γάμος μου. Ήμουν τότε δεκάεξα χρόνων. Είχα άρχει να σημεϊνω τις πρώτες επιτυχίες μου στο Μπρόντγουικ. Έπειτα, όταν άρχισα να εργάζομαι ένα φίλι μαζί με τὸν Μαϊν Σένετ, γνώρισα τὸν Ουάλλας Μπήρυ στη Νέα Υόρκη. Είνε ένας άγαθός και καλόκαρδος γίγας, δίαιος καμιά φορά, μὰ πάντα ρομαντικός και άσθηματίας. Ο καλός σὸς αὐτός μου έγραψε εκατό φορές τὴν ήμέρα, με παρακαλοῦσε να τὸν παντρευτῶ και μὸς ὑπόσχετο ότι θά με έκανε ετυχιώτη. Δεν ήταν ὁμορφος, μὰ ήταν πλούσιος. Καί εγὼ τότε δεν είχα οὔτε ένα σέντ. Καί έτσι, για διάφορους λόγους, έβγα να κινια χιλια Μπήρυ.

Όμολογῶ τί άγαποῦσα τὸν Ουάλλας. Ήταν καλός, τρυφερός, πιστός σιζύγος. Μά είχε ένα φοριτὸ ελάττωμα: ήταν τρομερῶς ελιθίσιος!..

Είπαν πως είμαι φιλόθεος. Όχι. Δεν είνε αλήθεια. Εγὼ τότε ήμουν μια νέα ήβουαός που έκανε τὴν καρδιάρα της και είχε άνάγκη από σχέσεις και καλούς φίλους. Ο Ουάλλας δεν μπορούσε νὰ τὸ καταλάβῃ κατὸ και συνεπῶς ζήλευε διαν τὸν κόσμο. Ψότερα από λίγον καιρό, μὸς είνε πὸς ήθελε ν' άποχτήσω ένα παιδί και τέλος, μὸς άπάρηγοι να θυνάω από τὸ σπίτι. Απὸ τότε λοιπόν έβασα με θέλησα πὸς δεν τελείωσα παρά τὴν 1 'Ιουλίου τοῦ 1917, με τὸ διαζύγιο. Αὐτὸ ήταν τὸ πρώτο διαζύγιό μου.

ΕΓΜΠΕΡΤ Κ. ΣΟΜΠΟΡΝ, σιζύγος της Γκλόριας Σβάνσον από τις 23 Δεκεμβρίου 1919 μέχρι της 12 Αύγουστου 1922.

23 Δεκεμβρίου. Μεγάλη μέρα για μένα. Είχα γίνει σχεδόν πασίγνωστη. Έκείνες τις ήμέρες εγνώρισα ένα φίλι με τὸν περίφημο σκηνοθέτη Σσιλ ντε Μιλ. Αὐτή τὴν εποχή άνοιδῶς παντρευτήκα τὸν Έγμπερτ Κ. Σόμπορν, έναν βαθύπαιτο. Έβρατο από τὴν Ηαζάντα, ὁ οποίος είχε άγοράσει τὸ «Μπρόουν Νεγκμο», τὸ πὸ μεγάλο καί τὸ πὸ άριστοκρατικό εστιατόριο τοῦ Χόλλυγουντ. Ο Έγμπερτ ήταν έξυπνος, πνευματώδης και παρατόλι μορφωμένος. Έπί πλέον είχε καλές σχέσεις και πασίγνωστους φίλους. Καί εγὼ τότε ήμουν άκόμη μικρή και είχα άνάγκη από τέτοιες σχέσεις και από τέτοιους προστάτας. Με τὴν βοήθεια λοιπὸν τοῦ σιζύγου μου, πὸς ήταν γὰ μένα ένας πολύτιμος σήβουλος, θά έσπεριζα να μεγάλο θεάριο τῆς καρριέρας μου.

Μά ξεφαντά, τὸν Αύγουστο τοῦ 1922 άναγκαστικῶς να χωρίσωμαι, άν και είχαμε άποχτήσει ένα χαριτωμένο κοριτσάκι. Ο Έγμπερτ ήταν παραπολι άποχτιστός, παραπολι άρροσιαμένος, κτῆς υποθέσεις του. Κι' εγὼ είχα άνάγκη από στοργή και τρυφερότητα.

Διαζύγιο λοιπὸν. Ἄλλη μὰ φορά. Τὸ δεύτερο. Ἄπὸ τότε γνώρισα τις μεγάλες επιτυχίες και τις τρομερές άποχτησεις τῆς ζωής μου. Καί ὁ στόσος αὐτὰ ήσαν τὰ πὸ ὁμορφα χρόνια μου. Ἄνα ταξίδιο με τὴν Πόλα Νέγκρι, έκκεντροκότες, άέμεση ζωή, ταξείδια σ' ὅλον τὸν κόσμο, περιπέτειες. Η ζωή μου ήταν φαντασμαγορική μὰ... κενή, μονότονη, δίχως έρωτα.

ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΣΝΡΙ ΛΕ ΜΠΑΪΥ ΝΤΕ ΛΑ ΦΑΛΛΙΖΝΤΕ ΛΑ ΚΟΥΝΤΡΑΙ. Σιζύγος της Γκλόριας Σβάνσον από τις 28 'Ιανουαρίου 1925 μέχρι της 3 Σεπτεμβρίου τοῦ 1930.

Δὲν ήθελα πειά να παντρευτῶ... Έκείνη τὴν εποχή είχα ένα τρυφερό ειδύλλιο με τὸν Ροδόλοφο Βαλεντιν. Έπειτα, ένα ἄλλο αίσθηματικό ειδύλλιο με τὸν περίφημο διολιγίστα Γιάσο Χάφρετς. Αὐτὰ ήσαν τὰ μεγαλύτερα φλέτς τῆς ζωής μου. Μά ήμωρα όμως, στο Παρίσι, όπου είχα πάει για νὰ εγνώρισω τὴν εκΚρια δεν με μείλι, συνάντησα τὸν Ἄνρι ντε λά Φαλιζ. Ήταν σίς 28 'Ιανουαρίου τοῦ 1925. Ο Ἄνρι μὸς άρεσε. Νόμισα πως μαζί του θά εύρισκα τὴν ετυχία. Καί τὸν παντρευτήκα.

Είχε ένα χαριτωμένο όνομα. Ήταν τρυφερός, εγγενής, λεπτός, φίνος Γάλλος. Ἄκόμη περιστερός: Παρισινός! Αὐτός ὁ γάμος ήταν για μένα μὰ άναγνώσιος. Κέρδιμα μὰ θέσι στην άριστοκρατική κοινωνία, δημοσίονησα ἱρηλῆ: σιζέσι. Ένα να' εγὼ μια μεγάλη κυρία τὸν κόσμο. Ήμουν μακροπόλι! Μά δεν παντρευτήκα από ματαιοδοξία τὸν Χάιν, όπως έβλεγα τὸν τρίτο άνδρα μου. Τὸν άγαποῦσα και πάρα μαζὸ του ετυχι-μέν-ς ήμωρες ήσους. Μά ὁ Χάιν ήταν άστατος. «Τι θελακτώδῶ! Τι χαριτωμένος πὸς είνε! β' έλεγον διες ἡ γυναίκες. Κι' ὁ Χάιν ίχε άνασθητικές θαυμαστικές πὸς τὸν δικαιοκώσαν από μένα. Ο Χάιν, σ' ἄλθινα, ήταν εκπόλι καλός, μ' έλες τις ήμωρες. Ὅταν μάλιστα γνώρισα στο Χόλλυγουντ, έκανε κότες σ' διες τις εδενέντετες. Μά δεν έπαυσε αὐτός. Ὅλες ἡ εγνώσεις με ζήλευαν και ήθελαν να' αϊπὲς να' γίνουν μακροπόλι. Ἄντι όμως να' φροντισίω να' ὁροῦν ένα ἄλλο μακροπόλι, προτίθησάσαν να' ξελογιάσουν τὸν άνδρα μου. Μά ήμωρα τέλος, ἡ Κόναντας Μπένετ, ἡ πὸ έκκεντροκή άντατάλις μου, άίτησε τὸν Χάιν και τὸν εκφώδισε, σὸ μὰ θέλια της στο Μάϊμι. Είχε κότες τὸ παγκόσμιο. Εγὼ τότε δεν είχα να κάνω πιστε ἄλλο, παρά να' ζή-τῶ τὸν ειδύλλιο. Καί Έτσι χώρισα από τὸν μακροπόλι ντε λά Φαλιζ σίς 3 Σεπτεμβρίου τοῦ 1930.

ΜΙΤΣΕΛ ΦΑΡΜΕΡ. Σιζύγος της Γκλόριας Σβάνσον από τις 15 Αύγουστου 1931 μέχρι της 19 'Οκτωβρίου 1934.

Ψότερα από μερικῶς τραγικές ήμέρες, γνώρισα πὸς τὴν ετυχία και τὴ χαρά τῆς ζωής.

Διὸ φίλι. ἘΗ Παρεσιεκτης καί ἘΗ Ἄδιόκριτος σημειώσαν σωστός θεαίμωδος σ' ὅλον τὸν κόσμο. Είχα πειά αρκετά χριχάματα και μορσοῦσα νὰ διασκεδάσω κατὰ τὸ κέρι μου. Ένα να λοιπὸν ταξείδια στο Παρίσι, στο Μπάρσις, στη Ρίβιέρα, στη Βενετία. Έκείνη τότε τὴν εποχή, τὸ καλοκαίρι τοῦ 1931, γνώρισα τὸν Αίντο τῆς Βενετίας τὸν Μίσελ Φάρμερ, τὸν τέταρτο άνδρα μου. Κι' επειθὴ ήμουν ετυχιώτημῶς εκείνον τὸν καιρό, πιστέπω ότι χωροκόποι σ' αὐτὸν τὴν ετυχία μου.

Ο Μίσελ ήταν νέος, ὁμορφώτατος και με λάτρευε. Παντρευτήκαμε λοιπὸν κριχά, σίς 16 Αύγουστου 1931, τὴν Ἄγγιλια, όπου είχαμε κταχτήσω ὅστερο' από τὴν γνωμομία μας στην πόλι τὸν Δόρηδω. Έπειτα, δταν γνώρισαε στην Ἄμερική, έπισπομοκώτισα τὸν γάμο μας σίς 9 Νοεμβρίου τοῦ ίδιου ήτους.

Εγὼ τότε πιστέπω πως είχα βρή πειά τὴν διαρκή ετυχία. Καί θέλησα να' άποχτήσω ένα παιδί, για νὰ τὴν έσπασαίσο. Ἐπί δέκασι χρόνια τότε παρτήσα τὸν κληματογράφο και δεν πάτησα τὸ πόδι μου στο σπούντιο...

Μά αὐτὸ ήταν μὰ τραγική αϊσπατή. Ο Μίσελ ήταν φτωχός και εγὼ δεν κέρδινα πειά χριχάματα. Ἐπί πλέον ὁ Μίσελ ήταν ελιθίσιος. Ὅταν λοιπὸν ἡ εκΜέρτος μὸς ποσέφερε: ένα σιιδύλλιο με έξαιρετικός ήσους, ὁ Μίσελ ήθελε να' μη τὸ υπογοφάρο. Μά εγὼ δεν τὸν άκουσα. Δεν μπορούσα να ζήσω μαζὸκι ἄπο τὸν κληματογράφο. Έπειτα πὸς θά κέρδινα χριχάματα: Ο Μίσελ τότε έφυγε για τὸ Παρίσι ἔπ' όπου μὸς τηλεφωνοῦσε κάθε τόσο, εδενένοντας κάθε φορά 800 δολάρια, για να' μὸς παραπονεθῆ γὰ τῆς άπιστίας μου!

Τὸ διαζύγιο ήταν άναπόφευκτο. Είχα κάνει άκόμη ένα σάβλιμο. Τὸ τέταρο. Κι' Έτσι χωρίσα πειά άποχτημένη από τὴ ζωή και τὴν έρωτα. Μά νοιάθη πως δεν μπορῶ ν' ἄλλάζω. Ἐλιπῶ πάντα, παρ' διες τις άποχτησεις μου ότι θά βρω μὰ ήμωρα τὴν πνευματική ετυχία. Μήπως όμως είνε κα' αὐτὸ μὰ άκόμη αϊσπατή; Πὸς έδωσι... Αὐτὴ είνε ἡ μοζα μου: να' έχω τρυφερή καρδιά και να' πιστέπω τὸν έρωτα... ΓΚΛΟΡΙΑ ΣΒΑΝΣΟΝ

ΣΕ ΜΙΑ ΑΠΙΣΤΗ

«Όποιος τοῦς δριχῶς σου γρικῶ, τὰ λόγια σου πιστεύει, καί θέλασσα πίνει λαγούς, καί στὰ θουὰ ψαρεύει!

Η Γκλόρια Σβάνσον, κατά τελευταία φωτογραφία της

Ο Ουάλλας Μπήρυ, ὁ πρώτος σιζύγος της Γκλόριας Σβάνσον